

NASA KOMUNA

glasilo ok szdl ljubljana vič-rudnik

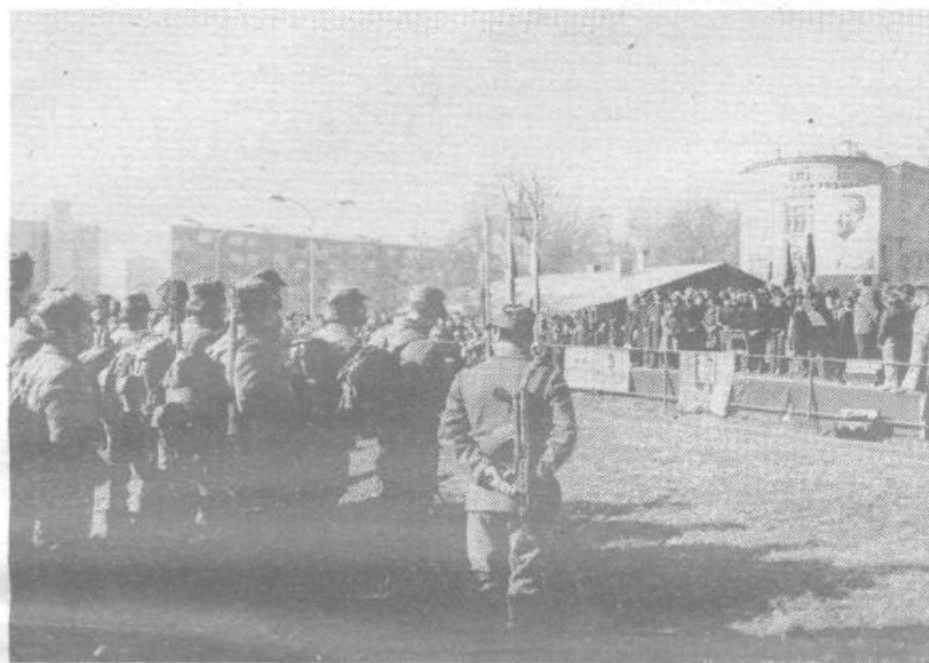
leto XV

številka 18

20. november 1979

izhaja
štirinajstdnevno

delegatska
priloga

OB PRAZNOVANJU
ENOT TERITORIALNE OBRAMBE

Lik heroja Ronka živi!

Na športnem igrišču Krma so se 7. novembra postrojili pripadniki enote teritorialne obrambe mesta Ljubljane. Po uspešno izvedeni vaji, na kateri so uspešno preizkusili svoje znanje in usposobljenost so se namreč zbrali na svečanosti – poimenovanju te enote po narodnem heroju Ladu Mavsarju-Ronku. O njegovem liku je spregovo-

ril Janez Učakar, o vlogi teritorialnih enot v našem konceptu splošnega ljudskega odpora pa Darko Perovšek. Potem, ko so slovesno raportirali predsedniku skupščine mesta Ljubljane – Marjanu Rožiču, pa so prisostvovali še kulturnemu programu, ki so ga pripravili učenci osnovnih šol Oskar Kovačič in Notranjih gor.

Lado Mavsar – Ronko

Rojen je bil 23. junija 1923 v Notranjih gorah v delavski in napredni družini. Že leta 1941 se je aktivno vključil v delovanje Osvobodilne fronte, s svojimi tovariši pa se je še istega leta priključil Bazoviški čet, ki je kasneje postala sestavni del bataljona Ljube Šercerja.

Kot pogumnega in neomajnega borca za svobodo, so ga odlikovale številne junaške akcije in 1942 leta je bil imenovan za komandirja čete, in nato še bataljona, ki se je v sestavi brigade Ljube Šercerja zoperstavil okupatorju. Prav s to brigado je januarja 1944 odšel na slaven pohod 14. divizije. Prav v teh izrednih razmerah se je Ronko izkazal kot sposoben in hraber komandant. In prav v enem izmed trenutkov po zmagovitih juriših ga je smrtno zadela drobna granata. Tako je ugasnilo mlado življenje predanega komuniste in zavzetega borca heroja Ladota Mavsarja.

REPUBLIKA
PRAZNUJE

Zaobljuba ob njenem rojstnem dnevu

»Za domovino, s Titom naprej!« Šibki, včasih celo malo plašni, o, pa tudi odločni so glasovi nadvse ponosnih prvošolčkov v trenutkih, ko iz igrivih cicibančkov postanejo »ta zaresni« pionirji. Titovi pionirji. Svoj pionirski pozdrav si potihem ponavljajo, glasno izrekajo med starejšimi vrstniki, od rdečih rutic in modrih titovk pa jih skorajda ne more ločiti nihče več. Vedo, da je ta dan, ko so si jih prvič nadel – praznik domovine, socialistične federativne Jugoslavije, da se je

le-ta rodila pred 36 leti v majhnem bosanskem mestecu Jajcu, da je bil po hudih bojih uničen sovražnik, da so partizani prinesli svobodo in, oh, seveda, da je to tudi praznik pionirjev in njihovega najiskrenejšega prijatelja – tovariša Tita! Ti trenutki nepopisnega doživljanja pa ne navdajajo samih najmlajših, ki bodo to slovesno zaobljubo podali v letu, ki je namenjeno njim, živo se prepleta tudi v spominih vseh tistih, ki smo jo v teh povojnih letih ob Dnevu republike izrekli kot svoje vodilo v življenju, ki ga s svojim delom in znanjem bogatimo.

S tem pa bogatimo tudi republiko – našo samoupravno družbeno skupnost vseh enakopravnih narodov in narodnosti. Iskreno ji želimo novih uspehov in prav je, da to postaja tudi vrednota nas vseh – še posebej pa naših pionirjev!

Želimo jim, da postanejo pridni in dobri člani naše družbene skupnosti!

Nenehno izpopolnjevanje usposobljenosti

Naša politika podružbljanja ljudske obrambe in vključevanje vseh delovnih ljudi in občanov v obrambo domovine ima v vseh delovnih ljudeh globoko zakoreninjeno tradicijo, saj je bil tudi koncept Osvobodilne fronte, ki je v mnogokrat težjih pogojih edino s tem, da se je oprla na vse ljudstvo, lahko izbojevala zmago nad tako močnim sovražnikom, kar je ne le pri nas, temveč v vsem svetu fenomen vseljudske obrambe. Takšna revolucionarna demokratična udeležba širokih ljudskih množic pa je tudi pri izvrševanju oblasti in drugih družbenih zadev bila kontinuirno ves čas navzoča in uresničevana od nara-

dnosvobodilne vojne naprej. Le v takih družbenih odnosih so delovni ljudje na čelu z zvezo komunistov tudi lahko presegali in premagovali občasna idejna in politična protislovja ter izkrivljanja v družbenem razvoju.

Uspešno razvijamo politični sistem samouprave, ki omogoča, da delovni ljudje vsak dan bolj neposredno gospodarijo s pogoji in sadovi svojega dela, zato pa je povsem naravno in logično, da so delovni ljudje hkrati tudi neposredni nosilci zaščite in obrambe svojih družbenih pridobitev in vrednot.

Mesto Ljubljana mora biti za obrambo še posebej dobro pripravljena, kar je med drugim ena najpomembnejših nalog enot, ki so danes tu zbrane. Te enote so se v zadnjih letih vidno okrepile, tako številčno kot po svoji usposobljenosti in opremljenosti. Tudi zaključek današnje vaje nam daje vsem skupaj ponovno več optimizma v našo obrambno pripravljenost in moralno vzpodbudo za čimhitrejšo izpolnjevanje pomanjkljivosti, ki jih na takih vajah še opazimo. To je tudi namen vaje, da kritično ocenimo svojo usposobljenost ter se v njej nenehno izpopolnjujemo. Zato bo zagotovo tudi današnja vaja pomemben prispevek k temu, da pozitivno ocenimo vse dosežke v razvoju teritorialne obrambe, obenem pa se še z večjo vnemo lotimo izpopolnjevanja in prilagajanja dosedanjih rešitev novim pogojem, tako da dosežemo višjo stopnjo organiziranosti, mobilizacijske in bojne pripravljenosti. Zagotoviti moramo boljše materialne pogoje, opremljenost, kadrovske okrepitve ter še bolj poglobljeno vzgojo, izobraževanje in urjenje enot. Ob tem moramo hitreje potegniti vključevanja večjega števila mladih in deklet v enote teritorialne obrambe, pri čemer so pomemben politični dejavnik prav krajevne skupnosti in temeljne organizacije združenega dela z vsemi družbeno političnimi organizacijami in z zvezo komunistov na čelu.

(iz govora Darka Perovška)

Bralci!

Opozarjamo vas na vsebino današnje delegatske priloge, ki vsebuje oceno uresničevanja družbeno-ekonomskega razvoja občine Ljubljana Vič-Rudnik v obdobju 1976-1980, za leto 1979 in na osnutek smernic družbeno-ekonomskega razvoja občine za leto 1980!

Uredništvo